

Kozetka (105)

Indian summer

*Trzeba się śmiać i mieć poczucie niezależności.
Przynajmniej trzy godziny dziennie
spędzić interesująco i w miarę wesoło.
Bo inaczej – na jaką cholere żyć?*

Piotr Skrzynecki

Joanna Friedrich

Temat mody nieustannie bleknie, przemija niczym uroda i zeszłoroczny śnieg, co czuć zwłaszcza pod koniec lata w tak trudnym dla południa Polski czasie.

„Południe świata” z definicji ma, niż północ, trudniej.

Indian summer, to po polsku „babie lato”, późnoletni okres ładnej pogody – i to przychodzi mi na myśl, kiedy mam określić swój styl w tym sezonie.

Bo jest coś, o czym napisałam tuż przed wielką wodą, więc to wykorzystam i tylko przepiszę, nie mam głowy do niczego innego.

Przyjaciółka zadała mi pytanie, co będę nosić w tym sezonie. Na szczęście mam babie lato na rozpęd, bo wiadomo, że szewc bez butów chodzi.

„Sezony” w modzie zostały tylko z nazwy, bo biznes je mnoży, a życie weryfikuje. Moje coroczne życie ma dwa sezony: od Sylwestra do 30 maja i od 30 maja do Sylwestra. 31 grudnia podejmuję postanowienia, które życie weryfikuje do moich urodzin w maju, a od maja do grudnia – po prostu robię, co mogę.

Cały proces ułatwiają klasyczne postanowienia: w pierwszej połowie roku „robię formę” na urodziny (i plażę), w drugiej robię formę na Sylwestra (i po to, żeby mniej zrzucać po zimie-i czasem, przy dobrych wiatrach-również-na plażę).

W tym roku lato jest długie, zamierzam rozciągnąć je w szafie do końca roku i w ogóle

nie pójść w zgaszone, teoretycznie jesienne kolory. Za bardzo lubię biel, neony, perły, turkusy. Dodam zamsz i skóry. Pióra, kapelusze i eyeliner. (Dzikie koty mają naturalne eyelinery, które wyostrzają ich wzrok podczas polowania). Frędzle i pompony. Parasol, kita akity i moja kita.

Inspirują mnie korony drzew i chmury, jesienne światło i rozbrykana puszczańska fauna.

Kupię nowy łapacz snów.

Bawię się biżuterią.

Gosia mówi, że ubieram się jak władca pierścieni.

Spuszczam roletę i puszczam „Władcę pierścieni”.

Zostanę krasnalem, królową elfów albo królową puszczy: Jakakolwiek opowieść przykuje na dłużej uwagę moich pociech.

Kasia pisze, że jestem dla niej inspiracją, razem wietrzymy szafy.

Inspiracją mą-farmacja.

8-ma rano, obsługuje mnie pani farmaceutka w różowych falach na głowie i błękitnym brokacie na twarzy (ostatni brokat przed wycofaniem go z rynku, myślę, będzie go można znaleźć już tylko na dnie oceanów), a głośno mówię:

– Wygląda pani jak królowa elfów po balu.

Moja ulubienica odpowiada:

– Mam dziesięcioletnią córkę.

Śmiech.

Żyjemy wiele razy. Wielu nowych szans i wielu pięknych snów wszystkim życzę.

O snach–następnym razem.

cdn.

Agnieszka Gałka

* * *

codziennie o poranku
spowiadam się
przed lustrem
z umownych nocy
choć coraz trudniej
o tak wytrzymałe lustra

* * *

jesień
to dobry czas
na miłość
otula nas
rozgrzanym do miłosnej posługi kocem
ubieramy drzewa
w mgły i kolory

jesień
nie przychodzi tylko raz w roku

* * *

zasypiam
bez bajki na dobranoc
by zapomnieć
o dniach
które spędziłam z tobą
a jeszcze bardziej o tych
których nie spędzę
słońce budzi mnie
w kolejnych wierszach

* * *

w bezgwiezdną noc
słucham milczenia aniołów
by cię usłyszeć
kiedy zawołasz mnie
do domu
księżyc będzie w pełni

* * *

czas i wiersze
nie leczą ran
są jak plaster
chronią i pomagają
jestem bezbronna
wobec nocy
która odkleja plaster
rodzi wspomnienia
i tęsknotę
czas i wiersze
najciaśniej zawiązują
jawę ze snem